

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 131.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Monach^o
semel lap-
sus agre
resurgit.
Ioan. 12.

addicat, ac regis templis & palatijs extur-
bet. Difficile enim factu est, vt qui prola-
buntur, ad eam rursum reuocentur. Deus
autem, qui efficax ostium aperuit, ac sei-
psum ostium vocat, per quod ad salutem
aditus patet, det tibi, & mentem minimè
palantem ac distractam, & sermonem re-
prehensionis expertem, gratia conditum:
quibus videlicet rebus & planam ac faci-
lem hanc vitam reperias, & futurum æui
placidum ac salutare.

Ioanni Monacho. 130.

Monasti-
ca vita
quid re-
quirat.

Nescit saturitas vigilare; nescit fastus
quiescere. vigilantiam & mansuetudinem
monastica vita requirit. Si igitur hanc pro-
fiteris, fac illa deleas. Sin autem ventrem
imperio minimè tenes, quid & locum oc-
cupas, & decertantium animos frangis.

Timotheo Lectori. 131.

Luc. 1.
Zacharia
silentium
quid si-
gnificet.

Quòd Zacharias obmutuerit, vir acu-
tissime, non stupore factum est, vt existi-
mas. siquidem sacerdos ille, vt qui puro
animo diuinis mysteriis operam daret, di-
uinos prospectus atque angelicas visiones
familiares habebat: verum silentij ipsius
typo legis silentium indicabatur. Quid au-
tem, quòd à silentio & sterilitate ac fene-
dute vox procreata sit? Hinc videlicet il-
lud significari arbitror, ex scripta lege, ob-
eorum, qui eam acceperant, inobedi-
entiam & contumaciam, senio ac vetustate
confecta, vaticinia de Christo prodiisse,
hincque etiam ipsius matrem vnà venisse.

Eidem. 132.

Math. 3.
Quid lo-
custa.
Matt. 3.
Mel sil-
uestre.

Locustæ, quibus Ioannes alebatur, non
animantia sunt, vt quidam imperitè pu-
tant, scarabæis similia (abfit:) verum her-
barum aut platarum summitates. Eodém-
que modo rursum non herba quædam est
mel siluestre, verum mel montanum,
quod ab agrestibus apibus cõficitur, sum-
mèque amarum est, & gustatui omni in-

ποδίσση παράπτωμα, καὶ τῆς ἀνακτό-
ρων τῆς βασιλικῶν τσοσύρη. διχρε-
ρὴς γὰρ τοῖς ἐκπλήκταις, ἢ πῶς ἐ-
κείνην ἀνάκλησις. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἴψαν ἀ-
νοίξας ἐνεργῆ, καὶ ἴψαν καλῶν ἐαυτοῦ, ^{ἐνεργῆ.}
δι' ἧς ὅτι τῆς σωτηρίας ἡ εἰσοδος, δὴ ἡ
σοὶ καὶ νοῦ ἀμετεώριον, καὶ λόγον ἀ-
κατάργωσον, ἡρτυμῶν τῆ χειρῶν. δι-
ῶν καὶ ὁ παρὰ σοὶ εἶος εὐμαρῆς εὐρε-
θήσεται, καὶ ὁ μέλλον αἰῶν, εὐδυνῆς καὶ
σωτήριος.

Ιωάννη μοναχῷ. ρλ.

Οὐκ οἶδε κόρος ἀργυρεῖν. οὐκ οἶδε
τύπος ἡρεμεῖν. ἐρηγήσας δὲ ἔεται καὶ
παραότιτος ἀσκησις. εἰ οὐ τούτης
ἀντιποῆ, οὐκ εἶνα κατάργησον. εἰ δὲ
ματρός ἢ κρατεῖς, τί καὶ τὸν τόπον
καταργεῖς, καὶ τὸς ἀθλοῦσας ἐκνευροῖς.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. ρλα.

Ἡ Ζαχαρίας κάφευσις οὐκ ἐκ πλῆ-
ξει γένηται, ὡς ἐνόμισας γενεχέστε. ^{συνεχέσθ.}
ἐν συνθείᾳ γὰρ θεοφαιείας καὶ ἀγ-
γελικῆς ὀπτασίας ἦν ὁ ἱερεὺς, καθα-
ρῶς τοῖς μυστηρίοις ἀγακῶν ἔμμενος. ἀλ-
λὰ τῷ τύπῳ τῆς ἐκείνης σιγῆς, ἢ τῆ ^{ἐπιπέσθ.}
νόμου ἐδηλοῦτο σιωπῆ. τὸ δὲ σὺπὸ σι-
γῆς καὶ στερρώσεως, καὶ γήρας τεχθῆναι ^{συνεχέσθ.}
τῷ φωνῆν, τὸ το οἰμα δηλοῦν, τὸ ἐκ-
τῆ παλαιωθέντος καὶ καταμεράσαν-
τος, καὶ στερωθέντος τῆ ἀνηκούα τῆς
δεξαυρῶν νόμου τῆ χειρῶν, τὰς πε-
εὶ χεῖρας ἀπορήσας ἀσελεθῆν. καὶ τῷ
αὐτῆ μητέρα ἐκ τούτου συνελεθῆν.

Τῷ αὐτῷ. ρλβ.

Αἱ ἀκρίδες, ἃς Ἰωάννης ἐξέφετο, ἢ
ζῶά εἰσιν, ὡς πνεῖς οἶονται ἀμαθῶς, ^{εἰς.}
καὶ θάρους ἀπεικονίοντα, μὴ γένοιτο, ἀλλ'
ἀκρέμονες βοτακῶν ἢ φυτῶν. ἔπει δὲ
πόα πῖς ὅτι πάλιν τὸ μέλι τὸ ἀγρίον,
ἀλλὰ μέλι ὄρειον ὑπὸ μελισσῶν ἀ-
γρίων γινόμενον, πικρότατον ὄν, καὶ πά-
ση γεύσθ πολέμιον. δι' ἧν τῷ ὑψῆ-
βάλλ.